

ALTERNATİF EĞİTİM YAZILARI

ALTERNATİF EĞİTİM : KALBİN İZİNDE

Modernizm ile beraber toplumsal yaşamın her alanı standardize edilmiş ve belli kalıplara göre dizayn edilmiştir.

Modern toplumun hem gereği hem de sonucu olarak ortaya çıkan modern eğitim ve okul, toplumun kontrol edilmesi, ihtiyaçlara göre şekillendirilmesi ve aynı zamanda ideolojik bir kurum olarak tasarlanmıştır.

Bu misyonun gereği olarak eğitim birbirine benzeyen, aynı, ayrıksı olmayan insan yetiştirmeye, modern toplumun ihtiyaç duyduğu işlevselliklere öncelik vermektedir.

Bu eğitimde tek tip insan yetiştirme amaçlanmaktadır.

Öncelikle ekonomik hayata katılması gereken bir işgücü ihtiyacı vardır ve burada farklılıklara ihtiyaç çok fazla değildir.

2. Dünya Savaşı sonrası dönemde birey, demokrasi, farklılık, çok kültürlülük gibi kavramlarla beraber alternatif eğitim gündeme gelmeye başlamıştır.

Farklılıklara odaklanan, bireyin mutluluğunu da esas alan, eğitimdeki geleneksel kalıpları kabul etmeyen bu okullar daha minimal ölçeklerle hareket etmişlerdir.

Ana akım okullardan yapı, felsefe, ideoloji ve öğrenme ortamı bakımından farklılaşmış okullardır bunlar.

1960 ve 1970'li yıllarda alternatif eğitim daha görünür olmaya başlamıştır.

1960'lı yıllarda ABD' de gerçekleşen insan hakları hareketi kapsamında azınlık gruplarına mensup ve ekonomik olarak dezavantajlı durumda olan öğrencilerin ihtiyaçlarının karşılanmasına odaklanmıştır.

Waldorf Okulları, Ev Okulları, Montessöri Okulları, Summerhill Okulları, Modern Okul ve Sudbury Valley Okulları başlıca alternatif eğitim veren okullardır.

Okulların felsefesinin oluşmasında Maria Montessöri, Rudolf Steiner, A.S. Neill, Paul Freire, Tolstoy, Ivan Illich sayılabilir.

Waldorf Okulları

Rudolf Steiner 1861'de Avusturya'da Kraljevec kasabasında doğdu.

Çocukluğunu el değmemiş doğa ile gelişen teknolojinin kutupsallığı arasında geçirdi.

Geometri, müzik, resim ve klasik dillere ilgi duyuyordu.

Kopernik ve Kant'ı öğrendi.

On sekiz yaşında taşrada şifalı bitkiler toplayan ve Viyana'ya getirip eczanelere satan biriyle tanıştı ve ondan çok şey öğrendi.

Felsefeye büyük ilgi duyduğundan Fichte, Schelling, Hegel, Swedenborg ile Goethe ve Schopenhauer okudu.

Ev öğretmeni olarak çalıştı ve bu deneyimi daha sonra şifalı pedagoji düşüncelerini geliştirmesine yardımcı oldu.

Hidrocefali olan bir çocuğun liseyi bitirmesini ve tıp fakültesine girerek doktor olmasını sağladı.

Yirmi bir yaşında Goethe'nin fen bilimsel yazılarını derleyerek, botanik ve zooloji yapıtlarını yorumlayarak bastırdı.

1892'de başyapıtı olan Özgürlüğün Felsefesi'ni yazdı, temeli insan bilincinin kendi kendisiyle iletişimine ve kavrayışına dayanan bir felsefeydi.

Odağında kendi doğru bulduğu şeyi isteyebilme iradesi olan erdemli insan, özgür varlık bulunmaktaydı.

Ruhsal yaşamın siritüel gerçeklikle sağlık kazanması amacıyla, aynı zamanda sanat, tinbilim ve toplumsal bir itici güç olarak Antroposofi'yi kurdu.

İsviçre'de Basel yakınlarında kendisine sunulan bir arazide 1913 yılında Goetheanum adı verilen, mimarisi çok ilginç yapıları kurdu.

Burası daha sonraları tinbilim eğitimi verilen bir üniversiteye dönüştü.

İnsanın toplumsal yaşamının üçlü bir düzenlemeyle verimli olabileceğini söyleyerek, kamusal hukuk devletinde ekonomik yaşamın kardeşlik içinde birlikte çalışarak yürütülmesini, devletin insanın bilincine egemen olmaktan vazgeçmesini ve sanat, eğitim ile bilimde özgürlüğün egemen olmasını önerdi.

1919 yılında Almanya'da Waldorf-Astoria sigara fabrikasının sahibi Emil Molt fabrikadaki işçilere konferanslar vermek üzere aynı zamanda arkadaşı olan Rudolf Steiner'i Stuttgart'a çağırdı.

Burada verdiği dersler ve eğitim hakkındaki düşünceleri dünya çapında bir eğitim hareketi olan Waldorf pedagojisinin oluşmasını sağladı.

Dünyanın çeşitli ülkelerinde Waldorf okulları açıldı.

Bu okulların amacı gençlere yalnızca zihinsel eğitim vermek değil, uygulamalarla bilinçlenerek kendilerini bulmaları ve hayata atılmalarını sağlamaktı.

Ana dersler yanında sürekli alıştırma gerektiren yabancı ve klasik diller, müzik, resim gibi dersler vardı.

Müzik dersinde öğrenciler kendi müzik aletlerini yapmayı da öğreniyordu ya da resim derslerinde boyaların nasıl yapılacağı da dersin bir parçasını oluşturuyordu.

Summerhill Okulları ve A.S.Neill

A.S. Neill 1883 yılında İskoçya'da doğmuş, Edinburg Üniversitesi'ni bitirdikten sonra on beş yıl çeşitli okullarda öğretmenlik yapmış,

eğitim tarihinde Summerhill Okulu'nu kurmasıyla tđm dđnyada eğitimcilere örnek olmuştur.

Modern Okul ile birlikte Neill'in Summerhill Okulu zg¼rl¼k¼ okul yaklaşımının ilk örneklerini oluşturmuştur.

Freud ve Reich ile d¼ř¼nsel etkileşim vardır.

D¼řmanlık ve saldırganlıktan kurtulmuş bir dđnyanın, çocuğun tam zg¼rl¼đ¼ne dayandığı konusunda Reich ile aynı d¼ř¼ncedediler.

Kendi kendini d¼zenleyebilen karakterin oluşmasında kişinin zg¼r olması gerektiğini d¼ř¼n¼yorlardı ama bu zg¼rl¼k her şeyi yapmak anlamına gelmiyordu.

zg¼rl¼k ve aşırı serbestlik arasındaki ayırım önemliydi.

Neill 1920'lerde "eğitimimiz,politikamız ve ekonomimiz savaşa yol açtı, tıbbımız hastalığı ortadan kaldıramadı,dinimiz tefeciliği ve soygunculuğu yok edemedi." diye yazmıştır.

Kapitalist toplumun insanlığın sorunlarına z¼m bulmak bir yana bu sorunları daha karmaşık,öz¼mlenemez noktalara taşıdığını grm¼ř ve bu noktada bir z¼m arayışının sonucunda Summerhill Okulu'nu kurmuştur.

1921'de Londra'nın yakınlarında Leiston kasabasında kurulan Summerhill Okulu'nun amacı çocuklara gelişimlerini kendi başlarına sağlamaları ve kendi ilgilerini keşfetmek için izin vermektir.

Yetişkinlerin otorite, ahlaki eğitim, hırs, baskı ve zorlamaları olmadan bağımsız bir şekilde yetişmelerine izin verir.

Kendiliğinden gerçekleşen doğal oyunlara önem verilir.

Oyunun ocuğun gelişimindeki öneminden dolayı yetişkin m¼dahalesi istenmez ve ocuk isteyinceye kadar onu oyundan hiç kimse alıkoyamaz.

Sabah temel dersler verilirken öğleden sonra çocuklar özgür bırakılır atölyede tamir işleriyle ilgilenebilir sanat odasında resim yapabilir, seramik çalışabilir.

Neill'e göre mutsuz bir matematik profesörüyle mutsuz bir çöpçü arasında bir fark yoktur.

Okulun eğitim felsefesi mutlu ve kendine sahip bireyler yetiştirmektir.

Sonuç olarak alternatif eğitim yöntemlerinin insanı bir bütün olarak ele aldığını akıl kadar kalbe de önem verdiğini, ruhsal ve fizyolojik olarak olgunlaşmış bireyler yetiştirmek istediğini söylememiz mümkündür.

ALTERNATİF EĞİTİM : HEP BİRLİKTE

Alternatif okul girişimi uygulamalarının ilk örneklerini Avrupa'da görüyoruz.

Bu uygulamalar yeni eğitim akımlarının etkisiyle şekillenmişlerdir.

İki yüz yıl önce modern okulun ilk yıllarında İsviçre'de Pestalozzi, Almanya'da Froebel, ABD'de Alcott gibi hümanist eğitimciler öğrenmeyi sistematik hale getiren eğilimlere karşı çıkmışlar, yeni pedagojik anlayışlar geliştirmeye çalışmışlardır.

Amerika'daki ilk alternatif okul girişimi 1827 yılında genç bir öğretmen olan Alcott tarafından Pestalozzi'nin eğitim anlayışı doğrultusunda kırsal bir alanda denenmiş, çocuklarının yeterince disiplinli olmadığını düşünen ebeveynleri yeterince memnun etmemiştir.

Ama alternatif eğitim denemeleri tüm hızıyla devam eder.

Bu okulların bazıları günümüz eğitim sisteminde oldukça popüler hale gelerek ayrıcalıklı, elit bir toplum kesimine hitap ederek çalışmalarını sürdürmektedir.

Sudbury Vadisi ya da Demokratik Değerler Okulları olarak adlandırılan okullar, Amerika'da 1968'de kurulmuştur.

Çoğu ABD'de olmak üzere 36 tane Sudbury Okulu bulunuyor.

Columbia Üniversitesinden fizik profesörü Daniel Greenberg öncülüğünde klasik eğitim sisteminden memnun olmayan velilerin girişimiyle kurulmuş bir alternatif eğitim kurumudur.

Okullarda yaş ayrımı yoktur, her yaştan öğrenci aynı ortamlarda etkileşim içinde bulunabilir.

Devamsızlığın, müfredatın, ders saatinin ve sınıfların olmadığı okulda öğrenciler neyi öğrenmek istediklerine kendileri karar verirler.

Öğretmenler okullara bir yıllık sözleşmelerle alınırlar ve yine sene sonunda öğrenci görüşleriyle sözleşme süreleri yeniden gözden geçirilir.

Felsefeleri özgürlük, demokrasi, güven, sorumluluk üzerine inşa edilmiştir.

Bu okullarda özgürlük esastır, öğrenciler ne yapacağına, nasıl yapacağına, zaman ve mekana kendileri karar verirler.

Kendi kendilerini yöneten kurumlardır, iki yönetici kurul tarafından idare edilir.

Yönetim kurulu öğrenci, personel ve ebeveynlerden oluşur.

Katılımcı demokrasi çerçevesinde okul çalışanları ve öğrenciler tarafından yönetilen okul felsefesini Freire, Illich, Parker, Dewey, Rogers ve Neill gibi radikal reformist felsefecilere dayandırır.

Bireye bir şey öğretmek değil öğrencinin, kişinin öğrenmeyi istemesi sonucu kalıcı öğrenme oluşur.

Kişisel kapasite veya yetenek kavramları mutlak algılanmaz ortaya çıkmasına izin verildiğinde ve desteklendiğinde her ikisi de gelişecektir.

Eğitimde fırsat eşitliği çok önemlidir, bölgesel, ekonomik, kültürel, sosyal çevre gibi faktörler günümüz eğitim sisteminde göz ardı edilmekte tüm çocukların eğitim yarışına aynı yerden başladığı yargısıyla aynı müfredat aynı şekliyle uygulanmakta en ufak bir nüans farklılığı dahi gözetilmemektedir.

Demokratik Değerler Okulu'nda öğrenme Montessori'nin dediği gibi "Eğitim sizin yaptığınız bir iştir, size yapılan değil."

Diğer alternatif okullarda olduğu gibi bu okulda da Aristo'nun "İnsan doğasında merak vardır." görüşü temel alınmıştır.

Öğrenmede merak esastır.

Çocuklar merak ettikleri şeyleri öğrenirler.

Merak doğal bir dürtüdür, açlık, susuzluk gibi.

Burada önemli olan merak duygusunun canlı tutulabilmesi ve öğrenmeye yol açmasıdır.

Reggio Emilia Yaklaşımı

Okul öncesi eğitim kavramı, çocuk gelişimiyle ilgili yapılan ilk çalışmalarla birlikte ortaya çıkmıştır.

Pestalozzi'nin 1774 yılında kendi çocuğu üzerinde gerçekleştirdiği gözlemlere dayanarak yaptığı çalışma, çocuk gelişimi alanında ilk bilimsel çalışma olarak kabul edilir.

Okul öncesi eğitimin gerekliliğine inanan Alman eğitimci Friedrich Froebel ilk okul öncesi eğitim kurumunu açan kişi olmuştur.

Froebel 1837 yılında çalışmalarına başlamış 1840 yılında Kindergarten (çocuk bahçesi) adını verdiği ilk anaokulunu açmıştır.

1907 yılında erken çocuk eğitimi konusunda önemli başarıları ve çalışmaları olan İtalyan eğitimci Maria Montessori Roma'da ilk çocuk evini açmıştır.

Reggio Emilia Okullarının temelleri ikinci dünya savaşından sonra atılmıştır.

Savaş sonrası kadınlar çocuklarına daha iyi bir gelecek sunabilmek umuduyla, kendi elleriyle tuğla üstüne tuğla atarak, 1946 yılında dayanışma ve özveriyle yola çıkmışlar ve ilk okullarını böylece kurmuşlardır.

Villa Cella adındaki küçük bir köyde insanların küçük çocukları için bir okul inşa etmeye başladığını duyan, yirmi yaşında genç bir öğretmen olan Malaguzzi bisikletine atlar ve köye gider.

Köylüler Almanların geri çekilirken bıraktıkları bir tank ve birkaç kamyonu satın, geceleri ve pazar günleri de çalışarak okul yapmayı planlamaktadır.

Arazi çiftçiler tarafından bağışlanmıştır.

Tuğlalar ve kirişler bombalanmış evlerden çıkarılmakta kum ise nehirden getirilmektedir.

Malaguzzi'nin öğretmen olduğunu duyunca kendileriyle çalışmasını isterler.

Bugün Reggio Emilia Belediyesi yirmi iki okul öncesi eğitim kurumunu ve on üç çocuk yuvasını desteklemektedir.

Reggio Emilia yaklaşımına göre çocuk, büyüme sürecinde gelişimini engelleyen bir duvarla karşı karşıyadır.

Bu duvar eskimiş ve kalıplaşmış katı kurallar, davranış kalıpları ve geleneksel eğitim yöntemlerinden meydana gelmektedir.

Öncelikli olarak çocuğun yaşadığı toplumdaki yeni kültürel değerleri ve rolleri öğrenmesi için desteklenmesi gerekmektedir.

Bu destek sağlandıktan sonra çocuk gelişimini engelleyen duvarları aşmayı başarabilir.

Bir diğer eğitim yaklaşımı çocuklara somut yaşantılar sunularak yeni keşifler yapmalarına fırsat tanımaktır.

Reggio eğitimcilerinin “çocuğun yüz dili” adını verdikleri bu görüşe göre somut yaşantıları sembolik ifadelere dönüştürdükleri çok sayıda dili ifade etmektedir.

Eğitim ortamı çok önemlidir ve ortam öğretmenin kendisi olarak ifade edilir.

Gündelik hayatımızda yaş ayrımı olmadan insanlarla etkileşimde bulunuruz. Eğitim ortamlarının yaş gruplarına göre ayrıştırılması ve çocukların öğrenme faaliyetlerini öğretmenleri dışında sadece kendi yaş grubu içerisinde gerçekleştirilmesi alternatif eğitim yaklaşımları açısından doğru bulunmaz.

Yetişkinler ve çocukların ve eğitimcilerin bir arada bulunduğu ortam olan “Piazza” lar sosyal alışverişin sağlanması açısından önemlidir.

Her okulun doğal materyaller ve sanat malzemeleriyle dolu olan “Atelier” adı verilen bir atölyesi vardır ve her atölyede öğretmen ve öğrencilerle birlikte çalışan “Atelierista” adında birer grafik sanatları uzmanı bulunur.

Öğretmen de çocuklarla beraber öğrenme macerasına katılmaktadır.

Öğrenme hayat boyu süren bir faaliyet olarak görüldüğü için tüm alternatif eğitim kurumlarında eğitimciler de birer öğrenendir.

Öğrenme için ortam hazırlar, gözetmenlik yapar ve bu etkileşimlerde kendisi de öğrenir.

Hayat bizleri bildiklerimizi unutup bilmediklerimizi hep beraber öğrenme yolculuğuna çağırıyor.

ALTERNATİF EĞİTİM : GELECEĞE GÜLÜMSE

Çocuklar doğumlarından itibaren hızlı bir öğrenme sürecine girerler.

Öğrenmenin en hızlı gerçekleştiği dönem de okul öncesi eğitim dönemi olarak kabul edilir.

Bu dönemi belirleyen en temel unsur ise oyundur.

Çocuk oyun oynayarak hem ruhsal hem fiziksel hem de sosyal yönünü geliştirmektedir ve zihinsel açıdan da okula hazır hale gelmektedir.

Okul öncesi eğitiminde uygulanan eğitim yöntemlerinden biri de Montessori eğitimidir.

Montessori eğitimi çocuk merkezli bir eğitim yöntemidir kullanılan eğitim materyalleri de çocuğun gelişimini desteklemektedir.

Çocuklar gerçek materyallerle birebir çalışma imkanı bulabilmektedir.

Bu yaklaşımda çocuklara deneme, araştırma, inceleme, gözlem yapma, dokunma fırsatları tanınır.

Montessori eğitimi 1870 yılında İtalya'da doğan Maria Montessori tarafından geliştirilmiş bir eğitim yöntemidir.

1896 yılında Roma Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun olarak ülkesinin ilk kadın tıp doktoru unvanını elde etmiştir.

Zihinsel engelli çocukların eğitimi konusunda Itard ve Seguin'in çalışmalarından yararlanır ve bu yöntemleri temel alarak kendi eğitim yöntemini geliştirir.

Eğitim verdiği bir grup engelli çocuğun devlet yeterlilik sınavlarında diğer çocuklarla yakın bir başarı sergilemesi herkesi mutlu eder.

Maria Montessori burada kullandığı eğitim yöntemlerini normal çocukların eğitiminde de kullanır.

1907 yılında ilk çocuk evini kurar: Casa dei Bambini

Yaptığı gözlemlerde çocukların ödül ve cezalardan, yetişkinler tarafından programlanmış eğitimden, hazır oyuncaklardan, toplu derslerden hoşlanmadıklarını; sessizliği, hareketi, özgür seçimleri, kendileri tarafından kurulan sosyal ilişkileri, çevrenin temiz ve düzenli olmasından hoşlandıklarını tespit eder.

Montessori bir insanın başka bir insan tarafından eğitilebileceğine inanmadığını belirtir.

Birey bu işi kendi başarabilir.

Doğal bir merak ve öğrenme arzusuyla dolu olan birey okul saatleri dışında da öğrenmeye devam eder.

Yetişkinler için sıradan olan bulaşık yıkama, sebze yıkama, doğrama, süpürme , ayakkabı boyama gibi olaylar, küçük çocukların gözünde önemli görevler olmaktadır.

Taklit etmeyle çocuklar bu görevleri gerçekleştirirken detaylara hakim olmayı da öğrenirler.

Gerçek yaşam aktiviteleri Montessori eğitiminde önemlidir.

Montessori felsefesinin temeli çocuğun ileride olacağı kişinin özelliklerini içerisinde taşıdığı düşüncesidir.

Çocuğun gerçek benliğine ulaşabilmesi için gereken özgürlük, düzen ve öz disiplin yoluyla ulaşılabilecek bir özgürlük olmalıdır.

Çocuğun bireyselliği ön plandadır.

Her ocuk kendine özgü bir gelişime sahiptir.

Çocuklar sınıf düzeninden ve malzemelerin korunmasından sorumlu olmakla beraber materyallerle özgürce oynayabilirler.

Öğretmen ocuğun hatasını söylemez hatayı çocuğun kendisinin fark etmesi beklenir.

Eğer ocuk henüz hatasını farkedemiyorsa öğrenme gerçekleşmemiş demektir.

EV OKULLARI

1960'lı yıllarda başlayan bu akım başta ABD olmak üzere birçok ülkede zorunlu eğitime karşı bir alternatif ev okulu modeli olarak gelişiyor.

Bu akımın öncülerinden biri ünlü eğitimci John Holt, ğrencilerin en hoşgrl okul ortamlarında bile yeterince şefkatli bir muamele görmediklerinden yola çıkıyor.

Ailelere ve öğretmenlere daha fazla serbestlik tanınması gerektiğini söylüyor.

Yetenekli ebeveynlerin eğer isterlerse çocuklarını kendi evlerinde de eğitebilecekleri fikrini savunuyor.

Holt okulları boyun eğen, sorgulamayan, kendi kendine düşünemeyen vatandaşlar üreten bir kurum olarak görüyor.

Çocukların her gün okullara devam etmesinin eziyet olduğunu ve bu eziyeti çekenlerin gelecekte sorgulamadan vergisini ödeyen, otoritelere uyan yetişkin köleler olacağını vurguluyor.

Ev okulu uygulaması sağlıklı bir denetimin olmadığı toplumlarda kolayca suistimal edilebilecek ve çocukların eğitim hayatından koparılmasına varacak handikapları olan bir yöntemdir.

Eğitimcilerin eğitilmesinin bile çok zor olduğu koşullarda ebeveynlerin nasıl bir eğitim süzgecinden geçirilerek eğitimci olacağı ve denetimin olmadığı ortamlarda sağlıklı sonuçlar doğurabilecek bir sistemdir.

ORMAN OKULLARI

Orman Okulu başta Almanya'nın çeşitli eyaletlerinde olmak üzere birçok ülkede görülen alternatif eğitim bakış açısına sahip olan okullardır.

Ormanda ya da açık alanda aktif katılımlı öğrenme yöntemlerinin uygulandığı, tüm öğrencilerin kendilerine güven ve öz saygı geliştirebileceği okullardır.

Eğitim hava şartları nasıl olursa olsun dışarıda yapılır.

Sınıf ortamları acil durumlarda veya atölye çalışmalarında kullanılır.

Sınıflar ormanın içinde kulübeler halinde olabilir.

Doğada her şey dallar, yapraklar, böcekler, su birikintileri eğlenceli öğrenme materyallerine dönüşebilmektedir.

Okulların bir diğer özelliği de farklı kültürlerin ve etnik yapıların birbirlerini tanımasını ve iş birliği yapmasını sağlamasıdır.

Farklılıklar zenginlik demektir.

PAULO FREIRE GİRİŞİMİ

Freire Ezilenlerin Pedagojisi kitabında "tarafsız eğitim yoktur, eğitim ya genç kuşağı sistemin mantığına entegre etmekte, uyumu kolaylaştırmakta ya da eğitim erkekler ve kadınların gerçekliği eleştirel olarak ele aldıkları, dünyalarının dönüştürülmesine nasıl katılacaklarını keşfettikleri bir araç, bir özgürlük pratiği haline gelir"

Freire 1940'ların ortalarından itibaren kentin gecekonduarında yoksul insanlarla çalıştı, onları gözlemledi ve yüksek oranlardaki okumaz-yazmazlığın nedenlerini bulmaya çalıştı.

Geliştirdiği yöntemlerle okuryazarlık öğretiminde kilit rol oynadı.

Her bölgede çalışma ekipleri kurdu, halkın yaşamı ve sözcük dağarcığı araştırıldı.

Bilgilerin toplandığı ve analiz edildiği haftalarca süren çalışmaların sonucunda temalar belirlendi ve her bir konu için görseller üretildi.

Uygulanan özgürleştirici eğitim yöntemi sonucunda okur yazarlık alanında önemli başarılar sağlandı.

Yukarıdaki örneklerde de görüldüğü gibi alternatif eğitim asıl olarak zorunlu eğitimin zıttı değildir.

Bizahatı Freire'nin ifadesiyle " Kurucu Bir Radikallik " içerir.

Haklılığını ve uygulanabilirliğini bizzat kendi belirler.

Böylece tüm bileşenlerinin özne olmasını sağlar.

Belki de umutsuz gibi görünen yaşamlarımızı yeniden yaratmak için daha fazla özne olmalı ve geleceğe bu özgüvenle gülümsemeliyiz.

ALTERNATİF EĞİTİM YAZILARI

